

Dosarul nr. 2ra-42/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Taraclia (Sv. Uzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (V. Movilă, N. Veleva, Eg. Dvurecenshii)

Î N C H E I E R E

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Negru Sofia,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Baran Vasile împotriva Sofiei Negru și Valeriu Negru cu privire la înlăturarea încălcărilor care nu sunt legate de privarea de posesiune,

împotriva deciziei din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care s-a respins apelul declarat de către Negru Sofia și s-a menținut hotărârea din 20 martie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia

c o n s t a t ă :

La data de 12 iulie 2017, Baran Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva Sofiei Negru și Valeriu Negru cu privire la înlăturarea încălcărilor care nu sunt legate de privarea de posesiune.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este proprietarul bunului imobil – casa de locuit amplasată pe terenul aferent din str. XXXXX, or. XXXXX, cu suprafața de 0,06 ha, nr. cadastral XXXXX, în baza titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 313 din 02 aprilie 2011, eliberat la 16 iulie 2001 de către Primăria or. Cantemir, iar Sofia Negru și Valeriu Negru sunt proprietarii bunului imobil – casa de locuit amplasată pe terenul aferent din str. XXXXX, or. XXXXX, cu suprafața de 0,0654 ha, nr. cadastral XXXXX, în baza titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 19 din 02 aprilie 2011, eliberat la 06 aprilie 2001 de către Primăria or. Cantemir, care se învecinează cu proprietatea sa.

A invocat reclamantul că de câțiva ani la rând, în continuu, pârâții îi încalcă dreptul de folosință asupra bunului său imobil - construcția auxiliară (bucătărie de vară), situată la hotarul cu terenul învecinat nr. cadastral XXXXX, și anume prin instalarea gratiilor (construcție metalică) la geamul bucătăriei de vară, ce nu permite pătrunderea luminii solare în aceasta, precum și i-a deteriorat țeava de ventilare cu lungimea de 1,5 m, diametrul 100 mm, destinată pentru aerisirea bucătăriei, montată la sistemul de aprovizionare cu gaze naturale, unde mai apoi au sudat o placă metalică la țeava

respectivă, blocând în consecință aerisirea încăperii date, încălcând în așa mod toate regulile de securitate antiincendiară.

Afară de aceasta, pârâții au depozitat sub pereții construcțiilor sale containere, piatră, lemne, gunoaie și alte obiecte, ce pun în pericol rezistența imobilelor date.

A declarat că s-a adresat de nenumărate ori către vecinii săi - Sofia Negru și Valeriu Negru, să înlăture toate încălcările ce au dus la privarea dreptului lui de folosință asupra proprietății sale situată la hotarul între terenul său nr. cadastral XXXXX și cel al pârâților nr. cadastral XXXXX, însă nu s-a soldat cu succes.

Pe lângă acestea, a sesizat și Inspectoratul de Poliție or. Cantemir pentru a lua măsurile convenite față de pârâți, ultimii fiind doar avertizați.

A precizat că la 21 martie 2017 soția sa Baran Georgeta s-a adresat cu cerere către Primăria or. Cantemir, solicitând formarea unei comisii pentru constatarea ilegalităților sus-menționate, însă fără rezultat. Ba dimpotrivă, pârâții au demarat și construcția unui gard în nemijlocita apropiere de construcțiile sale auxiliare, fără să-i ceară acordul.

În contextul expus, cu trimitere la prevederile art. 376, 377, 379 și 389 din Codul civil, a cerut Baran Vasile admiterea acțiunii, obligarea pârâților Sofia Negru și Valeriu Negru să demonteze gratiile (construcția metalică) instalate la geamul construcției auxiliare (bucătărie), ce nu permite pătrunderea luminii solare în aceasta, amplasată între terenurile învecinate nr. cadastral XXXXX și nr. cadastral XXXXX; să restabilească țeava destinată pentru aerisirea bucătăriei, montată la sistemul de aprovizionare cu gaze naturale, prin eliminarea plăcii metalice sudată la aceasta, cu instalarea țevii cu lungimea de 1,5 m, diametrul 100 mm; interzicerea depozitării sub pereții construcțiilor auxiliare ce-i aparțin cu drept de proprietate privată containere, piatră, lemne, gunoaie, precum și alte obiecte, precum și încasarea din contul ultimilor în beneficiul său cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 20 martie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, acțiunea a fost admisă în parte, fiind obligați Sofia Negru și Valeriu Negru să demonteze gratiile (construcția metalică) instalate la geamul construcției auxiliare (bucătărie de vară), ce nu permite pătrunderea luminii solare în încăperea respectivă, amplasată între terenurile învecinate nr. cadastral XXXXX și nr. cadastral XXXXX din str. XXXXX, or. XXXXX și placa metalică (construcția metalică) instalată de către pârâți la hotarul între terenurile învecinate sus-menționate, care blochează aerisirea bucătăriei de vară ce aparține cu drept de proprietate lui Baran Vasile. A fost interzis Sofiei Negru și Valeriu Negru să depoziteze, rezemând, la peretele bucătăriei de vară, precum și la alte construcții ce aparține lui Baran Vasile, amplasate pe str. XXXXX, or. XXXXX, containere, piatră, lemne, gunoaie, precum și alte obiecte. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată. A fost încasată în mod solidar din contul Sofiei Negru și Valeriu Negru în beneficiul lui Baran Vasile suma de 100 de lei taxa de stat, 2.000 de lei cheltuieli de asistență juridică și 400 de lei cheltuieli de transport.

Prin decizia din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, s-a respins apelul declarat de către Negru Sofia și s-a menținut hotărârea din 20 martie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia.

Ambele instanțe de judecată ierarhic inferioare și-au motivat soluțiile prin faptul că reclamantul Baran Vasile și pârâții Sofia Negru și Valeriu Negru sunt vecini.

Astfel, Baran Vasile este proprietarul bunului imobil – casa de locuit amplasată pe terenul aferent din str. XXXXX, or. XXXXX, cu suprafața de 0,06 ha, nr. cadastral XXXXX, în baza titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 313 din 02

aprilie 2011, eliberat la 16 iulie 2001 de către Primăria or. Cantemir, iar pârâții Sofia Negru și Valeriu Negru sunt proprietarii bunului imobil – casa de locuit amplasată pe terenul aferent din str. XXXXX, or. XXXXX, cu suprafața de 0,0654 ha, nr. cadastral XXXXX, în baza titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 19 din 02 aprilie 2011, eliberat la 06 aprilie 2001 de către Primăria or. Cantemir.

Au constatat instanțele de judecată că construcțiile auxiliare, inclusiv bucătăria de vară, ce aparțin cu drept de proprietate lui Baran Vasile, sunt amplasate la hotarul între terenurile învecinate nr. cadastral XXXXX și nr. cadastral XXXXX din str. XXXX, or. XXXXX.

Au stabilit instanțele de judecată că la peretele din spate a bucătăriei de vară a reclamantului se află un geam, care a fost totalmente acoperit samavolnic de către pârâți prin instalarea unor gratii (construcție metalică), ce nu permite pătrunderea luminii solare în încăperea respectivă.

La fel, pârâții au mai astupat, cu placă metalică, țeava de ventilare montată la peretele din spate a bucătăriei de vară, blocând ventilarea încăperii date.

Afară de aceasta, pârâții au depozitat, rezemând, la peretele din spate a construcțiilor auxiliare ale reclamantului containere, piatră, lemne, gunoaie, precum și alte obiecte, fapte confirmate prin înscrisurile probatorii anexate la actele cauzei.

Au concluzionat instanțele de judecată ierarhic inferioare că pârâții Sofia Negru și Valeriu Negru, astupând canalul de aspirație al țevii de ventilare la bucătăria de vară a reclamantului Baran Vasile, unde se afla aragazul, au încălcat în mod flagrant prevederile pct. 72 lit. b) din Reglementările tehnice „Reguli generale de apărare împotriva incendiilor în Republica Moldova,, RT DSE. 1.01-2005 aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1159 din 24 octombrie 2007, care stipulează că la exploatarea sistemelor de ventilare și de condiționare a aerului se interzice de a închide canalele de aspirație, găurile și grătarele.

De asemenea, au conchis instanțele de judecată că cerința lui Baran Vasile privind interzicerea pârâților Sofia Negru și Valeriu Negru să depoziteze sub pereții construcțiilor sale containere, piatră, lemne, gunoaie, precum și alte obiecte, este una întemeiată, fiindcă prin acțiunile date se pune în pericol rezistența construcțiilor date.

În ce privește pretenția reclamantului privind obligarea Sofiei Negru și Valeriu Negru să restabilească țeava de ventilare montată în bucătăria de vară cu lungimea de 1,5 m, diametrul 100 mm, instanțele de judecată au considerat-o neîntemeiată, deoarece nu au fost prezentate probe că țeava respectivă a fost deteriorată anume de către pârâți, ba dimpotrivă din încheierea agentului constator din cadrul Inspectoratului de Poliție or. Cantemir din 22 aprilie 2017 s-a stabilit că țeava de ventilare din plastic a fost deteriorată în rezultatul căderii zăpezii de pe acoperișul casei lui Baran Vasile.

Referitor la argumentul Sofiei Negru și Valeriu Negru precum că Baran Vasile a efectuat construcția casei și anexelor gospodărești în lipsa documentației necesare prevăzute în acest sens de legislația în vigoare, precum și fără a respecta distanța minimă de la hotar, instanțele de judecată ierarhic inferioare l-au considerat declarativ, or, anterior acest argument a constituit deja obiect de examinare într-o altă cauză civilă conexă, fapt ce se confirmă prin hotărârea din 26 ianuarie 2017 a Judecătorei Cahul, sediul Cantemir, menținută prin decizia din 24 octombrie 2017 a Curții de Apel Cahul și încheierea din 18 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție, prin care s-a admis în parte acțiunea Sofiei Negru împotriva lui Baran Vasile cu privire la înlăturarea încălcărilor în calea folosirii terenului prin demolarea parțială a casei de locuit și a anexelor

gospodărești și obligarea redirectionării scurgerii apei de pe acoperișul construcțiilor sale pe teritoriul ce-i aparține pârâtului, și s-a obligat ultimul să organizeze scurgerea apelor de pe acoperișul construcțiilor sale, amplasate la hotar cu proprietatea Sofiei Negru, în exclusivitate pe teritoriul său, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La data de 17 octombrie 2018, Negru Sofia prin intermediul reprezentantului său – avocatul Rusev Serghei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Cahul și a hotărârii din 20 martie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, cu emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii ca neîntemeiată sau după caz scoaterea cererii de chemare în judecată de pe rol în legătură cu încălcarea procedurii de adresare în instanța de judecată.

În susținerea recursului Negru Sofia a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Cahul a examinat superficial prezenta speță, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

La data de 05 noiembrie 2018, în adresa lui Baran Vasile și Valeriu Negru au fost expediate copiile recursului declarat de către Negru Sofia, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referințelor, însă părțile nu și-au valorificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Sofia Negru este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Prin prisma art. 434 în alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă că copia deciziei din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Cahul a fost expediată în adresa Sofiei Negru și reprezentantului acesteia – avocatul Rusev Serghei la 29 septembrie 2018 (f.d. 196), recepționată de către aceștia la 04 octombrie 2018 și respectiv 05 octombrie 2018, fapt ce rezultă din avizele de recepție (f.d. 200, 203).

În această ordine de idei, se constată, că în speță, calea de atac a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 17 octombrie 2018.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate.

Or, conform prevederilor art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

Analizând cuprinsul cererii de recurs depusă de Sofia Negru, completul de admisibilitate evocă faptul că argumentele invocate în recurs, în esență lor, sunt similare alegațiilor inserate în cererea de apel inițială și cea suplimentară, precum și explicațiilor date de către reprezentatul recurentei-pârâte Rusev Serghei în cadrul ședinței instanței de apel asupra cărora Curtea de Apel Cahul s-a pronunțat deja în modul corespunzător (f.d. 131, 148-150, 177-181).

Astfel, se deduce că cererea de recurs *de facto* este o transpunere a motivelor din cererea de apel.

Prin urmare, acestea nu pot fi reținute de către completul de admisibilitate, deoarece recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat.

La acest capitol, instanța de recurs atestă că recurenta nu a evidențiat în cererea de recurs formulată memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se doar la reiterarea unor circumstanțe care au fost supuse examinării în ordine de apel.

În acest sens, urmează a se evidenția faptul că nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Astfel, este de menționat că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera nelegalitatea hotărârii.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) din Codul de procedură civilă, aplicabil doar procedurii de apel și nu se regăsesc în art. 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului.

Mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Sofia Negru nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel.

Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele de judecată ierarhic inferioare, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (cauza Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67).

La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de către Sofia Negru nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce Sofia Negru a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicții (a se vedea mutatis mutandis „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentei i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din

perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Sofia Negru împotriva deciziei din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Cahul în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Sofia Negru împotriva deciziei din 13 septembrie 2018 a Curții de Apel Cahul, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Baran Vasile împotriva Sofiei Negru și Valeriu Negru cu privire la înlăturarea încălcărilor care nu sunt legate de privarea de posesiune.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic